

Справа № 522/762/15-ц
Провадження № 2/522/3978/15

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21 вересня 2015 року Приморський районний суд м. Одеси в складі:
головуючого судді Свяченої Ю.Б.
при секретарі Шеян І. В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Одесі цивільну справу за позовом Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія» до Риженко Надії Василівни, Риженко Андрія Корнійовича, Риженко Романа Андрійовича, про визнання осіб такими, які втратили право користування жилим приміщенням у гуртожитку та виселення, та за зустрічним позовом Риженко Надії Василівни, Риженко Андрія Корнійовича до Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія», Велева Дмитра Зіновійовича про визнання права користування та усунення перешкод у користуванні жилим приміщенням у гуртожитку, -

ВСТАНОВИВ:

ПрАТ «Одеська кіностудія» звернулось до суду з позовом до Риженко Н.В., Риженко А.К., Риженко Р.А. та просить визнати відповідачів такими, які втратили право користування житловим приміщенням у кімнаті № 303 гуртожитку по вул. Французький бульвар, 33-а в м. Одесі, позбавити їх права користуватися вказаним житловим приміщенням, виселити їх з кімнати № 203 у гуртожитку № 39 по Французькому бульвару, 33-а м. Одеси, посилаючись на те, що ПрАТ «Одеська кіностудія» являється власником гуртожитку за вищевказаною адресою на підставі акту приймання-передачі від 21 листопада 2005 року. Також вказує, що відповідачі займають кімнату № 303 у гуртожитку по вул. Французький бульвар 33-а, в м. Одесі та використовують її для проживання, що було також встановлено у судовому засіданні при розгляді справи за позовом ПрАТ «Одеська кіностудія» до Риженко А.К., Риженко Н.В. про визнання недійсним ордеру №1 від 20 лютого 2006 року на кімнату № 203. Рішенням Приморського районного суду м. Одеси від 19 грудня 2013 року було визнано недійсним ордер №1 від 20 лютого 2006 року на кімнату № 203. Тому, ПрАТ «Одеська кіностудія» вважає, що відповідачі самовільно та без правових підстав займають кімнату № 303 у гуртожитку. Також позивач стверджує, що відповідачі нещодавно, самоправно зайняли кімнату № 303, та на момент видачі ордеру № 36/14 від 29 квітня 2014 року, виданого спільним рішенням профкому та адміністрації ПрАТ «Одеська кіностудія» Велеву Дмитру Зіновійовичу на право проживання та реєстрації в гуртожитку «Екран» кімната № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А, кімната була вільна.

В подальшому, з зустрічним позовом до ПрАТ «Одеська кіностудія», Велева

Д.З. звернулись Риженко Н.В. та Риженко А.К., в подальшому уточнивши його, в якому просили визнати за ними право користування на кімнату № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А; зобов'язати ПрАТ «Одеська кіностудія» усунути перешкоди в користуванні кімнатою 303 по вул. Французький бульвар 33-а, в м. Одесі шляхом: підключення електропостачання до кімнати № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.; визнання недійсним ордеру № 36/14 від 29.04.2014 року, виданого спільним рішенням Профкому та адміністрації Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія» Велеву Д.З. на право проживання та реєстрації в гуртожитку «Екран» кімната № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.; визнання Велева Д.З. таким, що втратив право користування кімнатою № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Зустрічні позовні вимоги обґрунтовуються тим, що, на думку Риженко Н.В. та Риженко А.К., відсутні правові підстави для виселення їх з тих мотивів, що в гуртожитку останні проживають з 2004 року, іншого житла та можливості його самостійно придбати не мають. Тому, з врахуванням положень ст. 8 ЗУ «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» та ст. ст. 117, 125 ЖК УРСР, вони не можуть бути виселені із займаного житлового приміщення без надання іншого. Крім того, вважають, що вони набули право користування кімнатою № 303 на підставі того, що тривалий час, а саме більше десяти років, мешкають у гуртожитку, постійно сплачують плату за житлово-комунальні послуги, зробили у кімнаті ремонт, більше семи років пропрацювали на підприємстві та пішли з нього на пенсію, є особами, які потребують поліпшення житлових умов, стоять на обліку, не мають власного житла. З 2006 року та по теперішній час зареєстровані у гуртожитку, вселилися у гуртожиток з дозволу профкому та адміністрації державного підприємства. Також вказують, що саме у зв'язку з неправомірними діями службових осіб підприємства ордер було визнано недійсним, адже вони неодноразово звертались до адміністрації кіностудії про видачу ордеру на кімнату № 303, але так і не отримали ніякої відповіді. ПрАТ «Одеська кіностудія» чинить перепони у користуванні гуртожитком, неправомірно відключило від кімнати електропостачання, мотивуючи це наявністю боргу, нарахованим по промисловим тарифам у розмірі 18 235, 04 грн. та видало ордер на кімнату № 303 Велеву Д.З., який зареєструвався в цій кімнаті. У зв'язку з тим, що по теперішній час кімната відключена від енергопостачання, а будівля гуртожитку централізовано не опалюється та забезпечена електроплитами, то життя в кімнаті неможливе.

Представник ПрАТ «Одеська кіностудія» у судовому засіданні свої позовні вимоги підтримав у повному обсязі та заперечував проти задоволення зустрічних позовних вимог Риженко Н.В. та Риженко А.К.

Риженко Н.В., Риженко А.К. та їх представник у судовому засіданні заперечували проти задоволення первісних позовних вимог, та підтримали зустрічні позовні вимоги у повному обсязі.

Відповідач Риженко Р.А. у судові засідання не з'явився, про час та місце розгляду справи повідомлявся належним чином, подав заяву про розгляд справи за його відсутності, первісний позов ПрАТ «Одеська кіностудія» не визнав, підтримав зустрічні позовні вимоги Риженко Н.В. та Риженко А.К. в повному обсязі.

Представник Велева Д.З. зустрічний позов не визнав, підтримав первинний позов та просив його задовольнити.

Дослідивши матеріали цивільної справи, вислухавши думки представників сторін, суд вважає, що позовні вимоги ПрАТ «Одеська кіностудія» являються необґрунтованими та не підлягають задоволенню, а зустрічні позовні вимоги Риженко Н.В. та Риженко А.К. підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Судом встановлено, що 21 листопада 2003 року Риженко Н.В. була прийнята на роботу на посаду начальника адміністративно-господарського відділу (АГВ) до державного підприємства «Одеська кіностудія художніх фільмів» згідно наказу № 21 від 21 листопада 2003 року, та звільнена за власним бажанням 01 лютого 2006 року. Наступного дня, а саме 02 лютого 2006 року Риженко Н.В. була прийнята на посаду начальника АГВ до ЗАО «Одеська кіностудія», а 27 січня 2010 року звільнена за власним бажанням згідно наказу № 4-К від 27 січня 2010 року.

Риженко А.К., згідно трудової книжки, пропрацював на Одеській кіностудії на посаді прибиральника території з 26 січня 2004 року по 11 травня 2010 року. (а. с. 65-66).

Твердження представника ПрАТ «Одеська кіностудія» щодо не врахування стажу на державному підприємстві спростовується відповідним статутом, згідно якого ЗАО в установленому законом порядку перейменоване в ПрАТ «Одеська кіностудія», та є правонаступником державного підприємства «Одеська кіностудія художніх фільмів».

20 лютого 2006 року ДП «ОКХФ» Риженко Н.В. був виданий ордер на сім'ю із двох осіб на кімнату 203 у гуртожитку по вул. Французький бульвар 33-а, в м. Одесі (а. с.54). Сім'я Риженко не вселилася до кімнати 203, так як остання була зайнята. Тому, адміністрація ПрАТ «Одеська кіностудія» переселила відповідачів до кімнати 303.

Ці обставини були підтвердженні також допитаними у судовому засіданні у якості свідків Неверко О.Я., яка працювала на ДП «ОКХФ» з 02 січня 2004 року по 22 лютого 2006 року генеральним директором, з 22 лютого 2006 року по квітень 2008 року, мала право першого підпису від голови правління ЗАТ «Одеська кіностудія», Ткаченко О.В., яка працювала генеральним продюсером, Ноздрюхіна В.Д., який працював головою правління ЗАТ «Одеська кіностудія» з 2009 року по 2012 рік та Твердохлібової Г.О. (а. с.124-128).

В суду немає підстав ставити під сумнів істинність фактів, повідомлених свідками, їх пояснення відповідають та не суперечать обставинам, свідчення про які містяться в інших зібраних по справі доказах.

Також судом встановлено, що рішенням Приморського районного суду м. Одеси від 19 грудня 2013 року було визнано недійсним ордер №1 від 20 лютого 2006 року на кімнату № 203, оскільки у зв'язку з неправомірними діями службових осіб підприємства були порушені порядок та умови надання житлових приміщень, визначені ст. 59 ЖК УРСР.

Риженко Н.В. та Риженко А.К. проживають у гуртожитку з 2004 року згідно квитанцій про оплату за проживання та комунальні послуги (а. с. 87-107), з 2006 року займають кімнату № 303. Вказані обставини встановлені також ухвалою апеляційного суду Одеської області, в якій зазначено, що той факт, що відповідачі

4

займають кімнату № 303 у будинку, розташованому за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, буд № 33-а та використовують для проживання не спростовується та підтверджується усіма сторонами по справі; відповідачі вселилися та проживають у кімнаті, на яку ордер не видавався.» (а. с. 7-14).

Твердження представника ПрАТ «Одеська кіностудія» про те, що адміністрація кіностудії вважала вільною кімнату 303 у зв'язку з наявністю рішення, яким було виселено з кімнат 303 та 501 Сівакову О.А. та Сівакова С.С. судом не приймається до уваги, так як ПрАТ «Одеська кіностудія» було стороною по даній справі. Таким чином, адміністрації ПрАТ «Одеська кіностудія» було відомо, що в кімнаті 303 мешкає сім'я Риженко, та їм нараховувалась плата за спожиті комунальні послуги та проживання. Цей факт також підтверджується довідкою про склад сім'ї від 20 січня 2014 року за підписом бухгалтера та печаткою ПрАТ «Одеська кіностудія» (а. с. 122), та перепискою між позивачем та відповідачами щодо відключення енергопостачання (а. с. 81,82, 160-162,172).

У судовому засіданні також доведено, що гуртожиток за адресою: м. Одеса, вул. Французький бульвар, 33-а відноситься до житлового фонду. Згідно з витягом про реєстрацію права власності на нерухоме майно від 30 жовтня 2006 року, виданого КП «ОМБТІ та РОН» на праві приватної власності за ЗАТ «Одеська кіностудія» зареєстровано нежитлові будівлі за адресою: Французький бульвар, 33, м. Одеси на підставі наказів органу Фонду державного майна від 22 листопада 2005 року, від 27 грудня 2004 року та на підставі акту прийняття-передачі від 21 листопада 2005 року (а. с.171).

Постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 14 травня 2012 року, залишеною без змін постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 19 грудня 2012 року (а.с.108-121), було визнано протиправними дії Міністерства культури і туризму України та Фонду державного майна України стосовно передачі до статутного фонду ЗАТ «Одеська кіностудія» будівлі гуртожитку за адресою: Французький бульвар 33-А м. Одеси, яка у позиції 37 акту приймання-передачі цілісного майнового комплексу державного підприємства «Одеська кіностудія художніх фільмів» до статутного фонду ЗАТ «Одеська кіностудія» від 21 листопада 2005 року значиться як готель «Екран» (інвентарний номер 40-а) оціночною вартістю 7 400 065, 05 грн.

ПрАТ «Одеська кіностудія» не було надано до суду правовстановлюючих документів на гуртожиток «Екран», розташований за адресою: Французький бульвар, 33-а м. Одеси, зареєстрованих відповідно до законодавства, а саме: ст. 182 ЦК України, ст. 4 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень», Інструкції про порядок державної реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна, що перебувають у власності юридичних та фізичних осіб.

Таким чином, суд приходить до висновку, що на теперішній час ПрАТ «Одеська кіностудія» є балансоутримувачем гуртожитку за адресою: Французький бульвар 33-А м. Одеси, веде розрахунки з мешканцями гуртожитку, здійснює контроль та управління даною будівлею, але підтвердження права власності на гуртожиток, згідно чинного законодавства не має.

У судовому засіданні також доведено, що Риженко Н.В. та Риженко А.К.

більше десяти років мешкають у вищевказаному гуртожитку, сплачують плату за житлово-комунальні послуги та проживання, близько семи років працювали на підприємстві та були звільнені у зв'язку з виходом на пенсію (а. с. 61, 62), є особами, які потребують поліпшення житлових умов, стоять на обліку (а. с. 67, 68, 130), не мають власного житла (а. с. 64), являються інвалідами третьої групи загального захворювання та ветеранами праці (а. с. 59,60).

З 2006 року та по 21 квітня 2015 року Риженко Н.В. та Риженко А.К. були зареєстровані у гуртожитку, та реєстрація була скасована ДМС України на підставі рішення суду про визнання ордеру недійсним (а. с. 145). З набуттям законної сили постанови Київського апеляційного адміністративного суду позивачі за зустрічним позовом постійно зверталися до адміністрації кіностудії про видачу ордеру на кімнату № 303, але так і не отримали ніякої відповіді (а. с. 57,58). За весь час проживання у кімнаті № 303, вони зробили там ремонт, поміняли вікна на металопластикові, замінили труби, сантехніку, встановили броньовані двері, тощо.

У ст. 130 ЖК УРСР передбачено, що порядок користування житловою площею в гуртожитках визначається законодавством України.

Разом із тим, окрім відповідної глави ЖК УРСР, зазначене питання врегульоване також у Примірному положенні про гуртожитки. У розділі VIII Примірного положення про гуртожитки, яким передбачено відповідальність за порушення правил надання житлової площі в гуртожитку, користування гуртожитками та їх утримання, зазначено, що особи, винні у порушенні правил користування гуртожитками, несуть відповідальність відповідно до законодавства.

У зв'язку з цим можна розмежовувати правовий режим гуртожитків, житлові приміщення у яких підлягають приватизації, та правовий режим гуртожитків, які призначені для тимчасового проживання.

Оскільки правовий режим гуртожитків, житлові приміщення яких підлягають приватизації відповідно до зазначеного вище закону, прирівняно до правового режиму житлових приміщень в будинках державного і громадського житлового фонду, то до мешканців таких гуртожитків у разі їх тимчасової відсутності поширюються вимоги статей 71, 72 ЖК УРСР.

Суд вважає, що первісним позивачем не доведена втрата права користування на підставі вищевказаних норм, тому суд вважає за можливе відмовити ПрАТ «Одеська кіностудія» в вимозі визнати Риженко Н.В., Риженко А.К., Риженко Р.А. такими, що втратили право користування житловим приміщенням у кімнаті 303 по Французькому бульвару, 33-а м. Одеси та позбавити їх права користуватися житловим приміщенням.

При наданні правової оцінки відносинам, пов'язаним з наданням, користуванням житлом та припиненням користування житлом у гуртожитках, що не врегульовані спеціальним законодавством, суд керується загальними нормами, в тому числі тими, які регулюють договір найму житла.

З огляду на зазначене, фактично між сім'єю Риженко та ПрАТ «Одеська кіностудія» склалися умови договору найму, це також підтверджується довідкою форми № 2 від 20 січня 2014 року (а. с. 122).

Згідно п. 2, 13 Правил користування приміщеннями житлових будинків і гуртожитків, затверджених постановою КМУ №572 від 08.10.1992 р. користування

приміщеннями житлових будинків і гуртожитків здійснюється згідно з свідоцтвом на право власності або договором найму (оренди).

Відповідно до ч.1 ст. 61 ЖК УРСР, користування жилим приміщенням у будинках державного і громадського житлового фонду здійснюється відповідно до договору найму жилого приміщення.

Ч. 1 ст. 63 ЖК УРСР визначає, що предметом договору найму жилого приміщення в будинках державного і громадського житлового фонду є окрема квартира або інше ізольоване жиле приміщення, що складається з однієї чи кількох кімнат, а також одноквартирний жилий будинок.

Відповідно до ч.1 ст. 29 ЦК України, місцем проживання фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому (гуртожиток, готель тощо), у відповідному населеному пункті, в якому фізична особа проживає постійно, переважно або тимчасово.

В силу п. 4 ст. 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» місце проживання є адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає понад шість місяців на рік. Відповідно до ч.2 ст. 2 того ж Закону, реєстрація місця проживання чи місця перебування особи або її відсутність не можуть бути умовою реалізації прав і свобод, передбачених Конституцією, законами чи міжнародними договорами України, або підставою для їх обмеження.

Згідно Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року по справі №1-31/2001, положення підпункту 1 пункту 4 Положення про паспортну службу органів внутрішніх справ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 1994 року № 700, щодо прописки (виписки), згідно з яким паспортна служба органів внутрішніх справ застосовує як загальне правило дозвільний порядок вибору особою місця проживання, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), тому відсутність прописки не може бути підставою для відмови у визнанні права на користування.

Згідно п. 15 Постанови Пленуму Верховного Суду України «9 від 01 листопада 1996 року «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» зазначено, що наявність чи відсутність прописки сама по собі не може бути підставою для визнання права користування жилим приміщенням або ж для відмови їй у цьому.

Таким чином, встановлені в судовому засіданні факти дають підстави вважати, що відповідачі за первісним позовом правомірно набули право користування гуртожитком, а як наслідок - набули всі права та обов'язки, що випливають з договору найму житлового приміщення, тому пред'явлені зустрічні позовні вимоги є обґрунтованими та такими, що підлягають судовому захисту шляхом визнання за позивачами права користування кімнатою № 303 у гуртожитку.

01 січня 2009 року набув чинності ЗУ «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків», сфера дії якого відповідно до положень ст.1 поширюється на громадян, які на законних підставах тривалий час (не менше 5 років) зареєстровані та фактично проживають у гуртожитках, призначених для проживання одиноких громадян або для проживання сімей, та не мають іншого власного житла.

Отже, Риженко Н.В., Риженко А.К. є громадянами, на яких поширюється сфера дії вищевказаного закону, незалежно від того, який статус має гуртожиток, в якому вони проживають. Тому, вони згідно із ст.19 згаданого Закону, не можуть бути виселені із спірної кімнати в гуртожитку без надання іншого житлового приміщення.

Згідно зі ст. 117 ЖК УРСР у випадку визнання ордеру на жилу площу недійсним внаслідок неправомірних дій осіб, що одержали ордер, вони підлягають виселенню без надання іншого жилого приміщення за умови, що останні раніше не користувались житлом в будинках державного чи громадського житлового фонду. В інших випадках визнання ордеру недійсним особи, що його одержали, не можуть бути виселені без надання іншого житла.

Згідно ст. 125 ЖК УРСР, без надання іншого жилого приміщення у випадках, зазначених у статті 124 цього Кодексу, не може бути виселено, в тому числі, пенсіонерів по старості, персональних пенсіонерів.

Згідно ст. 9 ЖК УРСР, ніхто не може бути виселений із займаного жилого приміщення або обмежений у праві користуватися ним інакше як з підстав і в порядку, передбачених законодавством.

У відповідності до ст.109 ЖК УРСР, виселення із займаного жилого приміщення допускається з підстав, установлених законом. Виселення проводиться добровільно або в судовому порядку.

Згідно ст. 47 Конституції України, кожен має право на житло. Ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

У судовому засіданні встановлено, що ПрАТ «Одеська кіностудія» відключив від кімнати 303 електропостачання, що не заперечувалось представником товариства у судовому засіданні та підтверджується перепискою між сторонами (а. с. 160-162).

В процесі розгляду справи відповідачами за первісним позовом було надано квитанції з оплатою спожитих послуг (а. с. 87-107) та заявлено, що борг у сумі 18 235, 04 грн. нараховано по промисловим тарифам за спожиту електроенергію водопостачання та водовідведення, що також підтвердили свідки.

Ухвалою сулу від 17 квітня 2015 року було витребувано з ПрАТ «Одеська кіностудія» розрахунки оплати за спожиті комунальні послуги (електроенергія та вода) Риженко Н.В. з зазначенням кількості спожитих послуг та їх оплати за період 2013-2014 рр. помісячно за проживання в к.303 по Французькому б-ру, 33-а в м. Одесі (а. с.83, 84). Однак, вищевказана ухвала суду ПрАТ «Одеська кіностудія» виконана не була.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» балансоутримувач будинку, споруди, житлового комплексу або комплексу будинків і споруд - власник або юридична особа, яка за договором з власником утримує на балансі відповідне майно, а також веде бухгалтерську, статистичну та іншу передбачену законодавством звітність, здійснює розрахунки коштів, необхідних для своєчасного проведення капітального і поточного ремонтів та утримання, а також забезпечує управління цим майном і несе відповідальність за його експлуатацію згідно з законом.

Ст. ст. 20, 21 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» визначені

права та обов'язки споживача та виконавця житлово-комунальних послуг, відповідно до яких споживач має право одержувати вчасно та відповідної якості житлово-комунальні послуги згідно із законодавством та умовами договору на надання житлово-комунальних послуг, а обов'язком виконавця - є надання таких послуг вчасно та відповідної якості.

Відповідно до ст. 67 Житлового кодексу УРСР, плата за комунальні послуги затверджена в установленому порядку тарифами.

29 квітня 2014 року на підставі спільного рішення Профкому та адміністрації ПрАТ «Одеська кіностудія» на кімнату 303 був виданий ордер № 36/14 на ім'я Велева Д.З.

Суд також вважає обгрунтованими вимоги Риженко Н.В., Риженко А.К. в частині визнання недійсним вищевказаного ордеру та визнання Велева Д.З. таким, що втратив право користування кімнатою № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А, у зв'язку з наступним.

Велев Д.З. був прийнятий на роботу 10 лютого 2014 року на посаду прибиральника на 0,5 ставки з випробувальним терміном три місяці.

Таким чином, спірний ордер був виданий у період, коли ще не закінчився випробувальний термін, та Велев Д.З. не набув статусу робітника на постійній основі. Адміністрація ПрАТ «Одеська кіностудія» видала ордер на підставі рішення профкому від 29 квітня 2014 року на тимчасове заселення Велева Д.З., а не на постійне, без згоди профкому на видачу ордеру. 07 квітня 2015 року Велева Д.З. було звільнено з посади прибиральника ПрАТ «Одеська кіностудія». У судовому засіданні доведено, та не заперечувалось представниками сторін, що Велев Д.З. не вселився у надану житлову площу, так як ця кімната вже тривалий час зайнята сім'єю Риженко.

Таким чином, оскільки Велев Д.З. отримав ордер у зв'язку з трудовими відносинами, то у разі втрати трудових відносин, він підлягає виселенню з приміщення відповідно до ст. 124, 125 ЖК УРСР.

Згідно ст. 129 ЖК УРСР, на підставі рішення про надання жилої площі в гуртожитку адміністрація підприємства, установи, організації видає громадянину спеціальний ордер, який є єдиною підставою для вселення на надану жилу площу. Ордер дійсний протягом 30 днів. Ордер може бути виданий лише на вільну жилу площу.

Згідно ст. 59 ЖК УРСР, ордер на жиле приміщення може бути визнано недійсним у судовому порядку у випадках подання громадянами не відповідаючих дійсності відомостей про потребу в поліпшенні житлових умов, порушення прав інших громадян або організацій на зазначене в ордері жиле приміщення, неправомірних дій службових осіб при вирішенні питання про надання жилого приміщення, а також в інших випадках порушення порядку і умов надання жилих приміщень. Вимогу про визнання ордера недійсним може бути заявлено протягом трьох років з дня його видачі.

Доказів того, що Велев Д.З. потребує поліпшення житлових умов та стоїть на обліку, представником ПрАТ «Одеська кіностудія» до суду надано не було.

У наймача, включеного до ордера на заселення жилого приміщення, право користування останнім виникає у зв'язку із включенням до ордера, а не у

зв'язку із вселенням у це приміщення. Тому в разі невселення в приміщення без поважних причин у строки, передбачені ст. 71 ЖК, ця особа визнається судом такою, що втратила, а не такою, що не набула право на користування наданим на сім'ю жилим приміщенням.

Велев Д.З. не вселився протягом 30 днів у кімнату № 303, а натомість втратив право користування наданим йому приміщенням.

Таким чином, суд приходить висновку, що ордер № 36/14 від 29 квітня 2014 року, на підставі спільного рішення Профкому та адміністрації ПрАТ «Одеська кіностудія» на ім'я Велева Д.З. є недійсним, а Велева Д.З. таким, що втратив право користування кімнатою 303 у гуртожитку за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Тому, суд вважає позовні вимоги ПрАТ «Одеська кіностудія» про визнання осіб такими, які втратили право користування жилим приміщенням у гуртожитку та виселення, необґрунтованими та такими, що не підлягають задоволенню. Натомість, позовні вимоги Риженко Н.В. та Риженко А.К. про визнання права користування та усунення перешкод у користуванні жилим приміщенням у гуртожитку є доведеними у судовому засіданні та підлягають задоволенню.

Таким чином, вимоги Риженко Н.В., Риженко А.К. про визнання права користування та усунення перешкод у користуванні жилим приміщенням у гуртожитку підлягають задоволенню.

Крім того, оскільки Риженко Н.В., Риженко А.К. було відстрочено сплату судового збору до вирішення справи по суті, то у зв'язку з задоволенням їх позовних вимог та згідно вимог ст. 88 ЦПК України сума судового збору у розмірі 243, 60 грн. підлягає стягненню в дохід держави з ПрАТ «Одеська кіностудія».

Відповідно до ч. 3 ст. 10 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

У відповідності до ст. 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорування, а згідно ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Ст. 60 ЦПК України передбачено, що кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Згідно ст. 11 ЦПК України суд розглядає цивільну справу в межах заявлених вимог і на підставі представлених сторонами доказів.

Частиною першою статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачено право на справедливий суд, зокрема кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру.

Після всебічного, повного дослідження й оцінки наявних матеріалів та обставин цивільної справи суд дійшов висновку про те, що позовні вимоги ПрАТ «Одеська кіностудія» необґрунтовані та не підлягають задоволенню, а зустрічні позовні вимоги Риженко Н.В., Риженко А.К. підлягають задоволенню.

На підставі викладеного, керуючись ст. 47 Конституції України, ст. 4 Закону

України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень», п. 2, 13 Інструкції про порядок державної реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна, що перебувають у власності юридичних та фізичних осіб, Примірним положенням про гуртожитки, Правилами користування приміщеннями житлових будинків і гуртожитків, затверджених постановою КМУ №572 від 08.10.1992 р., п. 4 ст. 3 Закону «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ЗУ «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків», ст. ст. 182, ч. 1 ст. 29 ЦК України, ст. ст. 9, 59, 61, 63, 71, 72, 109, 117, 124, 125, 129, 130 ЖК УРСР, ст. ст. 3, 4, 10, 11, 57, 60, 88, 208-209, 212-215, 218 ЦПК України, суд –

ВИРІШИВ:

В задоволенні позовних вимог Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія» до Риженко Надії Василівни, Риженко Андрія Корнійовича, Риженко Романа Андрійовича, про визнання осіб такими, які втратили право користування жилим приміщенням у гуртожитку та виселення, - відмовити.

Зустрічні позовні вимоги Риженко Надії Василівни, Риженко Андрія Корнійовича до Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія», Велева Дмитра Зіновійовича про визнання права користування та усунення перешкод у користуванні жилим приміщенням у гуртожитку, - задовольнити.

Визнати право користування Риженко Надії Василівни та Риженко Андрія Корнійовича на кімнату № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Зобов'язати Приватне акціонерне товариство «Одеська кіностудія» усунути перешкоди в користуванні кімнатою 303 по вул. Французький бульвар 33-а, в м. Одесі.

Зобов'язати Приватне акціонерне товариство «Одеська кіностудія» підключити електропостачання до кімнати № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Визнати недійсним ордер № 36/14 від 29.04.2014 року, виданий спільним рішенням Профкому та адміністрації Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія» Велеву Дмитру Зіновійовичу на право проживання та реєстрації в гуртожитку «Екран» кімната № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Визнати Велева Дмитра Зіновійовича таким, що втратив право користування кімнатою № 303 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 33-А.

Стягнути з Приватного акціонерного товариства «Одеська кіностудія» в дохід держави суму судового збору у розмірі 243 (двісті сорок три) грн.. 60 коп.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку до Апеляційного суду Одеської області шляхом подачі апеляційної скарги через Приморський районний суд м. Одеси протягом десяти днів з дня його проголошення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Суддя

Григорук
з оригіналом
суддя:
секретар: Мещ

Свячена Ю.Б.